

Denne teksten er publisert i *something old, something new, something borrowed, something blue*, utgitt av Kunsthøgskolen i Bergen 2002.

Nina Malterud:

Skålen og flaten er konkret –

og det konkrete er det som gir plass for en abstraksjon, et bilde, et rom bortenfor.

I utviklingen av disse gjenstandene har det vært nødvendig å arbeide uten tanke på høyt tempo, mengde, kortsiktig økonomi. Jeg har dvelt ved tingene, latt tiden gå og prosessen utvikle seg mens jeg så og si venter på at tingenes egenart skal gi seg tilkjenne. Dette er ikke mystisk. Det handler om å bruke høyre og venstre hånd og hjernehalvdeler ut fra erfaring, for å gi prosessen sjanse til å frembringe noe nytt.

Arbeidene brennes mange ganger, glasurer og fargestoffer legges på i mange lag, tilsynelatende distre og tilfeldig. Resultatet er ikke avgjort ved første trekk. Valgene skjer i mange runder underveis. Innenfor den bestemte avgrensning av stoffer og brenningstemperaturer vet jeg at forskjellige håndlag og kjemiske effekter iblant vil danne bilder som har livets rett eller gir grunnlag for videre bearbeiding, iblant er helt uinteressante.

Ethvert materiale krever presisjon i utformingen for å bli Kunst. Leire er et materiale. Kropp kan være performancekunstnerens materiale. Ord er forfatterens materiale. Materialet forblir et umiddelende stoff med allmenne egenskaper, om det ikke har fått en presisert form. Presisjon har med hensiktsmessighet å gjøre. En datamaskin har en annen form for presisjon enn en spade, og en spade kan i forhold til hensikt være like avansert som en datamaskin.

Et objekt har en form, en avslutning, en retning, en tyngde, en struktur, en overflate, osv. Dette er konkrete realiteter som må avveies og redigeres for å finne de optimale virkningene, og for å fjerne det som forstyrrer – der det ikke skal forstyrres. Når et element viser seg som problematisk, har jeg valget mellom å utvikle det videre til det er løst, eller rett og slett ta det vekk – er det virkelig nødvendig her?

Ethvert tradisjonelt håndverk har sine regler. Reglene er gjerne begrunnet med en tett blanding av fysiske lovmessigheter (huset vil falle ned eller keramikken vil smuldre opp, hvis du ikke gjør det sånn eller sånn) – og estetiske og moralske konvensjoner. Materialer og teknikker er bærere av tradisjoner og historie. Men det finnes stadig uttrykksmuligheter innen det keramiske repertoar som ligger bortenfor oppskriftene, som man bare kan oppdage og ta i bruk ut fra spesialisert og detaljert egen erfaring. Omgang med reglene krever stor oppmerksomhet, nysgjerrighet og selvstendighet. Her vil igjen hensikten være avgjørende, både i det praktiske og i det uttrykksmessige.

Materialet blir til noe eller noe annet. Forskjellen på Noe og Noe er helt avgjørende for de valgene som fører til et resultat. Noe kan bli vakkert eller ekkelt, og dette er ikke det samme. Tydeligheten og skarpheten i det spesielle er et kriterium for kvalitet. Skal det være vakkert, så la det bli Vakkert – ikke bare litt Pent.

Presist, fortettet, enkelt, komplisert, vakkert, nervøst - dette er kvaliteter jeg har lett etter i dette arbeidet.